

Ο συγγραφέας που κατάφερε να αποτυπώσει λογοτεχνικά την Αμερική του Μπους (στις «Διορθώσεις») και του Ομπάμα («Ελευθερία») έφθασε στην Αθήνα και μίλησε για όσα παραμένουν κρυμμένα με επιμέλεια στα βιβλία του

TZONATHAN FRANZEN «Θα ψηφίσω τη Χίλαρι για να έχουμε γυναίκα Πρόεδρο»

ΠΕΡΙΠΤΑΣ ΓΕΩΡΓΑΚΑΡΑΚΟΥ

το εξώφιλλο της 23ης Αυγούστου 2010 το περιοδικό «Τάμι» έγραψε με λευκά γράμματα «πουνδαίος αμερικανός λογοτέχνης». Με αυτόν τον τρόπο ο 55χρονος Φράνζεν έπρωψε στην ίδια σειρά με δεκάδες ομοτέχνους του που «έκλεψαν» τη βίτινα του περιοδικού από πολιτικούς και επιστήμονες: από τον Ειρήνη Ο'Ναλ τον 1931 και τον Σάλιντερ του 1961 ως τον Στίβεν Κίνγκ του 2000. Ο δημοφιλής συγγραφέας, ο οποίος βρέθηκε χθες το πρωί στην Αθήνα μπροστά σε μια πορέα ελλήνων δημοσιογράφων, παραδέχθηκε ανοιχτά ότι τον συγκεκριμένο τίτλο του απόλαυσε πολλή. Άλγες ώρες προτού συνοντιθεί με το αναγνωστικό το κοινό στη θέστρο της Ελληνοαμερικανικής Ένωσης, ο κάποιος μια νεότερη εκδοχή του Τολοτστή ή του Φλόρπερ, για άλλους ένα αστραφτέρο δημούργημα του μάρκετινγκ – μίλησε για τη βιομηνική των βιβλίων, το πέδος του για τα πουλά, τον φαντασμό και (ύστερα από εράποτη του «Νουν») την φήμη που θα δώσει στην Χίλαρι Κλίντον στις επερχόμενες εκλογές. «Άλκοπι και αν δεν θεωρώ ευκολόγες να συμπαθίσει κανείς τους Κλίντον»,

ΓΙΑ ΤΑ ΠΟΥΛΙΑ: Η αγάπη μου για τα πουλά δεν προκύπτει καθόλου από ταύτιση μαζί τους. Νομίζω πως δεν είμαι καθόλου αντεράσπιστος όπως αυτά – Ιστορία στη ζωή μου με υπερσοστικόνταν στο «Βιβλιοδρόμιο» του ερχόμενου Σαββάτου.

INFO

Στα ελληνικά κυκλοφορούν τα βιβλία του

«Οι διορθώσεις»,

«Ελευθερία», «Άκομα ποι μακριά» από τις εκδόσεις Ωκεανίδα, «Κραδασμοί» και «Η Εικοστή έδρανη πολιτεία» από τις εκδόσεις Ψυχογός. Τον ερχόμενο Σεπτέμβριο.

Θα κυκλοφορίσει το

νέυματος μιθιστόρημά του

«Purity». Περιοδότερα

για τον συγγραφέα

μπορείτε να διαβάσετε

στο «Βιβλιοδρόμιο» του

ερχόμενου Σαββάτου.

ιδιαίτερα προστατευτικό. Τα πουλά και ο άνθρωπος έχουν συνυπάρξει πολλά χρόνια στον πλανήτη, αυτή η συνύπαρξη δύος τόρω πια φθάνει σε ένα τέλος.

ΔΟΚΙΜΙΑ ΚΑΙ ΜΥΩΙΣΤΟΡΗΜΑ: Πρινώ το μιθιστόρημα γιατί δεν απαιτεί μεγάλη έρευνα. Γενικά, δεν μου αρέσει η έρευνα. Νιώθω πως δύον γνοίζω πολλά μου αφορείται το δικαίωμα να γράψω δύο θέλω πότε θέλω. Επίσης έχω πολλά συγκεκριμένες θέσεις για πράγματα. Ξέρω πώς αν κάπτε με ενοχλήσεις πολλά θα γράψω σε τρεις μήνες ένα κομμάτι για το «Νιού Γάρκερ». Αν ίθελα να το κάνω μιθιστόρημα θα μου έπιπρνε δέκα χρόνια, όποτε αυτό που θα με ενοχλούσει δεν θα υπήρχε πα. Μετακόλλα την κοινωνική μου ευθύνη ως ανθρώπου και πολίτη στο κομμάτι της δημοσιογραφίας ενώ στα μιθιστόρημα προτιμώ να μιλάω για προσωπικές ιστορίες.

ΓΙΑ ΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΙΒΛΙΩΝ: Δεν πρόκειται για την τέλεια βιομηχανία αλλά δεν είναι και φρικτή. Αγαπώ ιδιαίτερα τους βιβλιοπόλες – γι' αυτό και συνεχίζω να κάνω περιδέσεις, αν και δεν είμαι υποχρεωμένος. Απαιτεί θάρρος να πουλάς βιβλία σε αυτή την εποχή. Είναι αλλιώς ότι η βιομηχανία της τεχνολογίας καταγγέλλει τη βιομηχανία των βιβλίων που δεν επηρειπεί στους συγγραφείς να ανταρτούν το έργο τους στο Ιντερνετ. Οι εκδότες δεν είναι πλέθιστοι. Αν κάποιος συγγραφέας ξέρει ότι τον στηρίζουν προκειμένου να τον γνωρίσουν οι αναγνώστες και φυσικά να βγάλουν οι ίδιοι κέρδος. Οι εκδότες παραδοσιακά βοηθούσαν συγγραφείς να αναπτύξουν την τέχνη τους

«Θα πρέπει πείσουμε τα ταλέντα να γραφουν. Να μην έχουμε μόνο τη Μαντόνα και τον Κλίντι λατουρντ στο προσκήνιο» είπε ο Τζόναθαν Φράνζεν που υπέγραψε και Βιβλίο του στο περιβάριο της χθεσινής εκδήλωσης από προσκεκλημένας των έκδοσεων Ψυχαγγίας.

«Είμαι αργός αναγνώστης αλλά θα ήθελα να μου προτείνετε να διαβάσω τρία ελληνικά βιβλία που θεωρούνται σημαντικά την τελευταία δεκαετία» είπε στους έλληνες δημοσιογράφους ο Τζόναθαν Φράνζεν

και να βρουν τη φωνή τους. Προσωπικά με βοηθάει περισσότερο το γεγονός ότι υπάρχουν επιμελέτες και εκδότες που διαβάζουν και επιλέγουν βιβλία. Δεν νομίζω ότι είμαστε πιο ελεύθεροι όταν ψάχνουμε τίτλους στο Ιντερνετ. Είναι ψευδής ελευθερία ο άπειρος αριθμός τίτλων στο Διαδίκτυο.

ΓΙΑ ΤΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΣΤΙΣ ΗΠΑ: Οι Ρεπουμπλικανοί και οι Ευαγγελιστές είναι ένα εξαιρετικά συντηρητικό κομμάτι της κοινωνίας και της πολιτικής. Πριν από καιρό φαινόταν ότι είχαμε ξεμπερδέψει με τη θρησκεία. Ενώ στη Δυτική Ευρώπη η θρησκεία είναι σχεδόν νεκρή, στην Αμερική νιώθω πως επανέρχεται δυναμικά. Και δεν μιλώ μόνο για τους Ευαγγελιστές. Παρά βέβαια το γεγονός ότι βρίσκω αποτρόπαιους τους τρόπους έκφρασης των δεξιών χριστιανών και Ευαγγελιστών δεν φθάνω στο σημείο να τους κοροϊδεύω. Και αυτό επειδή υπάρχουν πάρα πολλοί άνθρωποι που πιστεύουν πραγματικά.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ: Ανάλογο φαντασμό με τη θρησκεία διακρίνω σε δύος πιστεύουν πως τα γκάζετ και η τεχνολογία θα μας σώσουν. Είναι σαν να περιμένουν όχι πια τον Χριστό που θα φέρει την ευημερία, αλλά το Ιντερνετ και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Δεν συμπαθώ το facebook και έχω μια εγγενή κακυποψία. Αυτή προκύπτει από τη συμπεριφορά των ανθρώπων, στην οποία παρατηρώ χαρακτηριστικά εθισμού. Η διάσπαση της προσοχής είναι εχθρική για τις αξίες που θεωρώ σημαντικές, όπως το διάβασμα. Το Ιντερνετ υπάρχει για να

πουλά. Εγώ είμαι κακός πωλητής. Σε ένα τεστ δεξιοτήτων μάλιστα που έκανα στο σχολείο πήρα αρνητική βαθμολογία. Θα προτιμούσα να καθάριζα τουαλέτες στις φυλακές από το να πουλάω. Το Ιντερνετ αντικατοπτρίζει δύσα σικαίνομα στην ελεύθερη αγορά και στον καπιταλισμό. Εκεί υπάρχει η τάση να ωθούνται δύο που πουλήσουν τους εαυτούς τους.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ: Πλέον οι πολιτικοί έχουν υποδούλωθεί στους τραπεζίτες. Οι πρωθυπουργοί είναι λιγότερο σημαντικοί από τους υπουργούς Οικονομικών. Το οικονομικό σύστημα έχει ευνοήσει το πολιτικό. Οι τραπεζίτες δεν είναι λαμπρά μιαλά λαμβάνοντας υπόψη μας το κραχ του 2008. Είναι άπλοστοι και μύωπες. Σχετικά με δύο συμβαίνουν μεταξύ Ελλάδας και Γερμανίας πιστεύω ότι και οι δύο έχουν εμπλακεί σε μια κατάσταση που δεν μπορούν να ελέγχουν. Εχουν κάνει λάθο και οι δύο πλευρές.

ΓΙΑ ΤΗ ΧΙΛΑΡΙ ΚΛΙΝΤΟΝ: Συγκεντρώνει αρκετά χαρακτηριστικά που την καθιστούν την πιθανή πρώτη γυναίκα πρόεδρο των ΗΠΑ - γι' αυτό και μόνο θα έχει την ψήφο μου. Ωστόσο, δεν είναι και το πιο εύκολο πράγμα να συμπαθήσεις τους Κλίντον. Οι πιθικές τους αξίες δεν είναι και πολύ σαφείς. Επιπλέον δεν γνωρίζω πόσο ικανή είναι σε σχέση με τις διαπραγματεύσεις και το παρασκήνιο: Ένα χαρακτηριστικό που δεν είχε ο Ομπάμα, ένας από τους πιο έχυπνους προέδρους που είχαμε ποτέ. Οσο για την προσωπικότητά της, θα έλεγα πως οι πολιτικοί έχουν γίνει πια τόσο συσκευασμένο προϊόν που αναρωτιέμαι αν ξέρει και ποια είναι.

